Diumenge 6 (A) de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 14,15-21): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments. I jo pregaré el Pare i us donarà un altre Paràclit perquè estigui amb vosaltres per sempre, l'Esperit de la veritat que el món no pot rebre, perquè no el veu ni el coneix. Vosaltres el coneixeu perquè s'està amb vosaltres i serà dins de vosaltres. No us deixaré orfes, vindré a vosaltres. Encara una mica i el món ja no em veu, però vosaltres em veieu perquè jo visc i vosaltres també viureu. En aquell dia vosaltres coneixereu que jo soc en el meu Pare, i vosaltres en mi i jo en vosaltres. Qui té els meus manaments i els guarda és el qui m'estima. I el qui m'estima, és estimat pel meu Pare; i jo l'estimaré, i jo mateix em manifestaré a ell».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Jo l'estimaré, i jo mateix em manifestaré a ell»

P. Julio César RAMOS González SDB
(Mendoza, Argentina)

Avui, Jesús —tal com ho va fer amb els seus deixebles— s'acomiada, ja que torna al Pare per tal de ser glorificat. Sembla ser que això entristeix els deixebles que, encara el miren amb la sola mirada física, humana, que creu, accepta i s'aferra a allò que únicament veu i toca. Aquesta sensació dels seguidors, que també es dóna avui dia en molts cristians, fa que el Senyor asseveri que «no us deixaré orfes» (Jn 14,18), ja que Ell demanarà al Pare que ens enviï «un altre Paràclit» (Auxiliador, Intercessor: Jn 14,16), «l'Esperit de la veritat» (Jn 14,17); a més, tot i que el món no el "veurà", «vosaltres em veieu perquè jo visc i vosaltres també viureu» (Jn 14,19). Així, la confiança i la comprensió en aquestes paraules de Jesús suscitaran en el veritable deixeble l'amor, que es mostrarà clarament en el fet de "tenir els seus manaments" i de "guardar-los" (cf. v. 21). I més encara: qui viu això, serà estimat d'igual manera pel Pare, i Ell —el Fill— estimarà i es manifestarà al seus deixebles fidels (cf. v. 21).

Quantes paraules d'alè, confiança i promesa arriben a nosaltres en aquest Diumenge! Enmig de les preocupacions quotidianes —on el nostre cor és aclaparat per les ombres del dubte, de la desesperació i del cansament de les coses que semblen no tenir solució o haver entrat en un camí sense sortida— Jesús ens convida a sentir-lo sempre present, a saber descobrir que és viu i que ens estima, i alhora, al qui dóna el pas ferm de viure els seus manaments, li garanteix manifestar-se-li en la plenitud de la vida nova i ressuscitada.

Avui, se'ns manifesta viu i present, en els ensenyaments de les Escriptures que escoltem, i en l'Eucaristia que rebrem. —Que la teva resposta sigui la d'una vida nova que es lliura en la vivència dels seus manaments, en particular el de l'amor.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «La vida veritable i autèntica és el Pare, la font de la qual, per mediació del Fill, en l'Esperit Sant, brollen els seus dons per a tots, i, per la seva benignitat, també a nosaltres els homes se'ns han promès verídicament els béns de la vida eterna» (Sant Ciril de Jerusalem)

- «Ser cristians no significa principalment pertànyer a una certa doctrina, sinó més aviat vincular la pròpia vida a la persona de Jesús. L'Esperit ens ensenya l'única cosa indispensable: estimar com Déu estima» (Francesc)

- «Allò que el Pare ens dóna quan la nostra pregària s'uneix a la de Jesús és l'altre 'Paraclet, per estar amb vosaltres per sempre, l'Esperit de Veritat' (Jn 14,16-17). Aquesta novetat de la pregària i de les seves condicions apareix a través del discurs de comiat. En l'Esperit Sant, la pregària cristiana és comunió d'amor amb el Pare, no tan sols pel Crist, sinó també en Ell» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.615)